

nu møder os en Protest paa dette Punkt. Selvfølgelig er det eneste rigtige, at hele Landet behandles under eet. Den sidste ærede Taler (Jensen-Sønderup) gjorde med Rette opmærksom paa, at vil man have en saa forholdsmæssig Fordeling som muligt, skal man behandle hele Landet under eet. Det er en Fordel ved det System, der her er forelagt. Ved Forholdstalsvalg i Amtskredse naas paa anden Maade i visse Henseender en større Forholdsmæssighed, men den sættes igen paa en vis Maade over Styr, thi derved, at Valget foregaar i Amterne, gaar der omkring i Amterne saa mange Stemmer til Spilde, at den endelige Forholdsmæssighed ikke bliver saa nøjagtig, som den gerne skulde blive. Vi har for nylig i Sverige set Socialdemokraterne med 15,000 Stemmer mindre end de Liberale faa 2 Mandater flere. Det er det, der kan ske ved Forholdstalsvalg i Amtskredse, idet der bliver et noget stærkere Stemmespild. Ved den begrænsede Supplering naar man naturligvis ikke fuld Forholdsmæssighed. I saa Henseende vilde Valg i Enkeltmandskredse med fuld Supplering være det ideelle. Et saadant Forslag har jeg en Gang under Rigsdagens Forhandlinger tilladt mig at stille. Det vilde, som sagt, være det ideelle. Ved Valg i Enkeltmandskredse og den fulde Supplering, der ganske vist forudsætter et variabelt Antal Folketingsmænd, fik man den matematisk nøjagtige Forholdsmæssighed frem for hvert eneste Parti og bevarede dog alle Enkeltmandskredssystemets Fordele. Saaledes som Suppleringen her begrænses, naar man ikke fuld Forholdsmæssighed, men man naar dog paa et enkelt Punkt meget langt frem derimod, og det er netop en Fordel, som man ved Amtskredssystemet ikke har, nemlig at man kan behandle Landet som en Helhed. Altsaa, det eneste principielt rigtige er her i dette Forhold at behandle Landet som en Helhed. Derved naar man saa langt frem mod den fulde Forholdsmæssighed, som dette System med den Begrænsning, Suppleringsmandaternes Antal sætter, overhovedet muliggør. Ogsaa derfor — jeg vender mig atter til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) — har det i høj Grad overrasket mig, at det ærede Medlem samtidig med at tage

Hensyn til Befolkningstætheden, som Højre altid har bebrejdet os Socialdemokrater, yderligere gaar hen og deler Landet i forskellige Regioner, hvor Opgørelse skal foretages for sig. Det medfører kun Stemmespild og Uregelmæssighed. Det er højst overraskende og besynderligt fra Højres Side at se det System, som de ærede Medlemmer fra Esbjerg (Slebsager), for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og fra Hjørring (J. Sørensen) vil have gennemført paa eet Punkt, idet de vil have Landet delt i to Opgørelsesregioner, ført videre af det ærede Medlem fra Frederiksberg saaledes, at han vil have Landet delt i en hel Række Regioner med separat Opgørelse, thi det modvirker netop Forholdsmæssigheden, det Princip, som altid er blevet gjort saa stærkt gældende fra Højres Side.

Jeg har nu i korte Træk, saa kort som det har været mig muligt, søgt at imødegaa de Ændringsforslag, der er fremsatte fra de forskellige Sider, og deres Motiveringer. Til det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen), der stiller et særligt Forslag om, at København-Frederiksberg skal danne een Valgkreds, der ved Listevalg vælger 25 Folketingsmænd, vil jeg sige, at det ikke blot strider mod selve Rygraden i Overenskomsten af 4. April, nemlig Enkeltmandskredssystemets Opretholdelse, men dernæst er det ogsaa en aabenlys Uretfærdighed mod et bestemt Parti. Fader Holberg sagde allerede, at mandog skulde mage sine Forslag saaledes, at de ikke lugtede af Egennytte, men dette Forslag lugter i høj Grad af Egennytte. Det ærede Medlem fra Hjørring giver enhver Minoritet i Hovedstaden fuld Repræsentation, men giver ikke andre Kredse i sin egen Hjemegn en tilsvarende Repræsentation. Det er dog en aabenbar Uretfærdighed. Man har sagt: I Københavnere eller I københavnske Socialdemokrater er altsaa imod, at Forholdsmæssigheden bliver saa fuldkommen som muligt i København? Det er vi i og for sig ikke, men vi ønsker, at Forholdsmæssigheden skal være den samme i København som i det øvrige Land, fordi vi overhovedet holder paa, at alle danske Statsborgere skal behandles som det, de er: danske Statsborgere. Men hvis man giver Minoriteterne i København,